

Ømann (SF):

Jeg skal stadig væk anbefale forslaget, selv om det har undergået nogle forringelser under de forhandlinger, som er foregået. Jeg ser værdien ikke så meget i det provenu, som forslaget vil indbringe, for det løser jo ikke spørgsmålet om nulindkomsterne, og det tilsigter heller ikke at løse dem totalt, men det løser en del af problemet. Jeg ser værdien i forslaget deri, at det koncentrerer opmærksomheden hos ligningsmyndighederne om privatforbruget; det er et begreb, man er vant til at arbejde med; der er ikke noget nyt i dette. Men dette, at man koncentrerer opmærksomheden yderligere om det i en række sager, tror jeg gavner kontrollen med ligningen og ligningseffektiviteten.

Jeg skal tilføje, at jeg er betænkelig ved det kommunistiske ændringsforslag, som nok vil have nogle hårde konsekvenser for visse mindre erhvervsdrivende; det er jeg nødsaget til at anbefale at stemme imod.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er nogle partier, der har prøvet at komme de, som vi synes, uanstændige nulindkomster til livs. Vi skal da selv være de første til at indrømme, at det er ganske svært at finde en måde, hvorpå man kan komme disse nulindkomster til livs, uden at vi derved hindrer de nødvendige investeringer i erhvervslivet; disse investeringer, nyttige investeringer, ønsker vi selvfølgelig ikke at komme til at røre ved.

Jeg må sige, at hr. Grünbaum fra socialdemokratiet, som har udformet hovedlinjen i forslaget, over for os andre har vist en velvilje til at ændre forslaget, så vi kunne godtage det. Der har været en fleksibilitet i hele arbejdet, som har gjort, at det har været muligt at komme frem til det nuværende forslag.

Jeg mener også, at vi i fællesskab har prøvet på at tage et vidstrakt hensyn til den betænkning, som det af finansministeren i sin tid nedsatte udvalg barslede med for ca. 3 uger siden.

Men vi skal også indrømme, at forslaget

her løser ikke alle problemer med hensyn til nulindkomster; men vi har heller ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at vi kan løse alle problemer på én gang; vi har blot ønsket, at der skulle tages hul på dette spørgsmål. For først i det øjeblik man tager det op og tager det som en udfordring, en opgave, som skal løses, har man mulighed for at løse det og gennemføre disse ændringer, som vil være nødvendige i fremtiden for at få en mere fuldkommen lovgivning på dette område.

Lad mig sige, at loven som sådan ikke bliver noget endeligt, det bliver noget, som skal omformes, videreformuleres i fremtiden; ændringsforslag må fremsættes til forslaget, men det er altså et skridt på vejen.

Jeg synes, at midt i den negative holdning, som vi har set blomstre op imod dette ting, står der dog her pludselig noget positivt. Når vi ser på dagen i dag, må vi sige, at for lidt siden fik vi trods alt vedtaget to lovforslag med kniberi, men med et andet flertal end det, der om lidt vil vedtage nævnte lovforslag. Det, der i morges sådan set syntes som skumring, synes jeg derfor i øjeblikket at kunne tyde som gry. Mon der dog ikke nu skulle være rige muligheder for samarbejde i dette ting? Jeg synes, at dagen også med det sidste her viser, at der trods alt er mulighed for at samarbejde over forskellige partier i dette ting.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til vedtagelse.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne har megen synpati for det forslag, der her foreligger, hvis sigte er at komme nulindkomsterne til livs. Vi tror selvfølgelig ikke, at dette vil revolutionere vores skattelovgivning, der skal helt andre og mere omfattende metoder til.

Det er jo sådan, at f. eks. i 1975 kan man regne med, at der bliver 20 mia kr. i forskellige ligningsmæssige fradrag foruden personfradragene. De 20 mia kr. i ligningsmæssige fradrag er jo meget ulige fordelt på skatteyderne og fordelt på en meget uretfærdig